

Μά, σά σβυσμένες λυχνίες
κοιμούνται οί καρδιές κι' οί ἀρτηρίες

Μόνο κάπου κοιτώ μακριά
Ένας κάτασπρος γλάρος πετά
Τρεμοπαίζει όειλά μία άκτίδα,
Μιά σκιά πού περνά τώρα είδα.
Και νά, νάτη πάλι,
άφρισμένη προβάλλει.

.....

Ήν άκούω, μέσ στήσ νύχτας τά βάρθη
νά, τώρα στό κατώφλι μου έστάθη
κι' έκούω κι' άκούω και βλέπω
στό τραχύ μεγαλειό της στέκω.

"Ίσως πεείτε, αυτό είν' άπάτη
τέτοια θάλασσα πουθενά δέν υπάρχει

"Ωχά χώ,

μά αυτό δέν είναι μυστικό

Ή θάλασσα αύγή είναι κοντά μας

είναι ή θάλασσα ή δικιά μας

πού παφλάζει, παφλάζει.

Τάν όρίζοντά μας χαράζει.

Μέ γαλάζιες άντάθγειες τής ψυχές μας γεμίζει

τό καθαριο μας όνειρο, νάτο, θροίζει...

.....